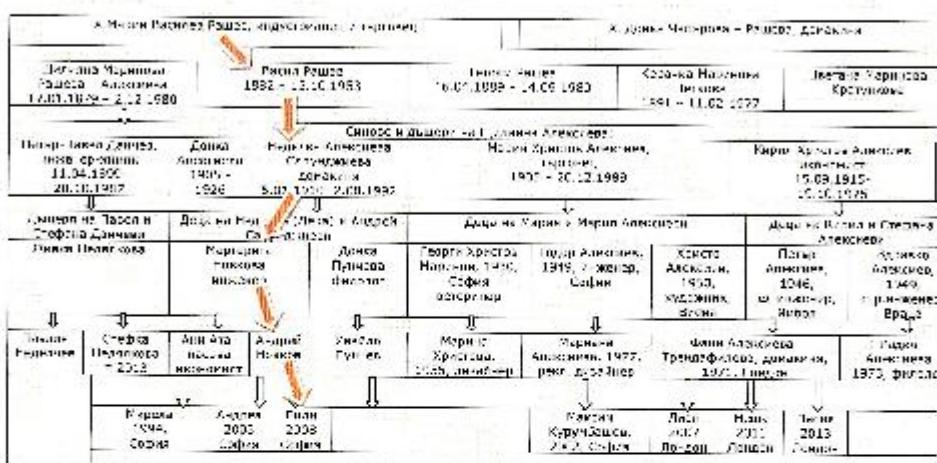

ПРОЕКТ
по ЧОВЕК и ОБЩЕСТВО
на Алии Андреева Никонова, III^т клас

„Човек от семейството, с който се гордеем“

Искам да ни разкажа за един член от уважаваш човек от наши род, с който всички много се гордеем. Този е преди пра-пра-дядо ми – с. Марин Василев Рашев.

Нека сърво ни представим нашето родословно дърво.

Родословие на рода Рашеви

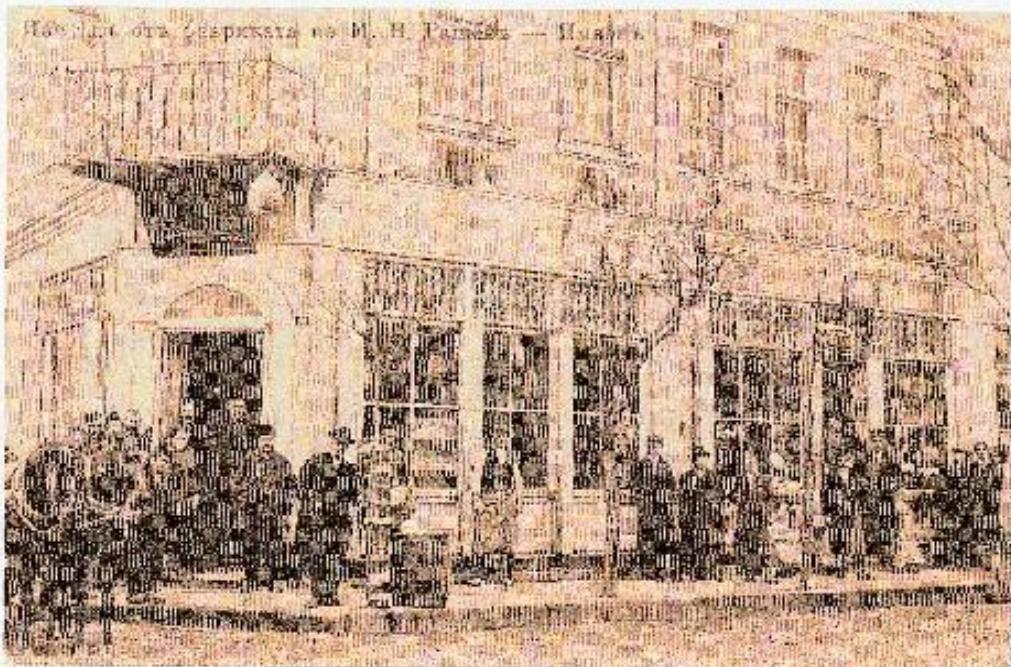
Марин Рашев, синът му Васил Рашев Атанасов и жена му Стоянка Маринова са най-старите известни ни Рашеви.

Ханак Марин Василев Рашев се жени за Донка Стоянова Чапарова. **Фамилията Чапарови** е известна тъй като член на известна ямбовска фамилия. Известно е, че Иван Стоянов – Чапаръ, е колесар – кюлар, женен за Донка Иванова. Иван Чапаръ починал от чума през 1837 г. Те имали седем сина и юджа дъщеря: Вънчо (дето Курти, Пеня и Ирина), Курти (дете: Гани, Пеня, Иаш, Димитър), Ишко (дете: Иван, Дона и Нена), Гично (дете: Митю, Дона, Ташка, Мария), Стоян (дети: Гани, Иван, Кирдана, Васила и Дона), Адрам (дети: Георги, Вънчо, Реда, Мита, Златка и Ненчо), Пеня (дети: Атанас, Никулита, Тота и Мария) и Ради – Ради Иванов Колесов – известният ямбовски революционер.

Стоян Чапаров се ожени за Цвета. Синът им Пани се жени за Ирина и имат Цилияна, Ицана се жени за Евгения и имат Сотира, Донка, Цвета и Васил. Кердана има Сотира, Цвета, Петър (шишачи), Георги, Панайот и Александър. Васила се жени за Николай и имат Стефан, Александър, Кръстю, Кердана, Ива и Петъра и Драгица.

Дъщерята на Стоян Чапаров Дона Чапарова стана спътница на хайди Мария Василев Рашев.

Знае се, че **Марин Рашев** с бил занаятчия – обиџакия, който се заселва в гр. Болград в Южна Бесарабия, заедно с други ямбовци – кариголци след Руско-турската война 1828/29 г. Приди това е беден чиграк – кюргачия. По мнение на съвременниките си трудолюбивите и постените му били често прекалени. Там те закупуват от Кисиско-псоморската лавра за големата тогава сума 28 сребърни рубли 5 милини – богослужебни книжи за черкната Света Троица в Каригони.

Фабрика "Лев" на Марин Рашев в Ямбол, началото на улица Търновска.
Той си на пратата – писмо. (1907 г.)

И с трудолюбие, и с честливост, и с находчивост Марин Рашев забелязва. Той купува земи и купува в 1889 г. от Хибуд Алк Юмер 60 дка, земища с три камъка (Петрова Гърба, Ромешкия мелнициф до река Тунджа североизточно до Ямбол, построява Стартовградска фабрика "Лев", спечелва търг и започва да събира общинаците, разширят търговията си в 13 магазина само в центъра на Ямбол, има маслобойница, касапница, даде скеми на жител на Ямбол, Борисови, Бояджик и Роботи и има големи дачи върху притоците си (щечти 10 000 лева за финансите 1881/82 г. – изб-много между дачъклатните от Ямбол).

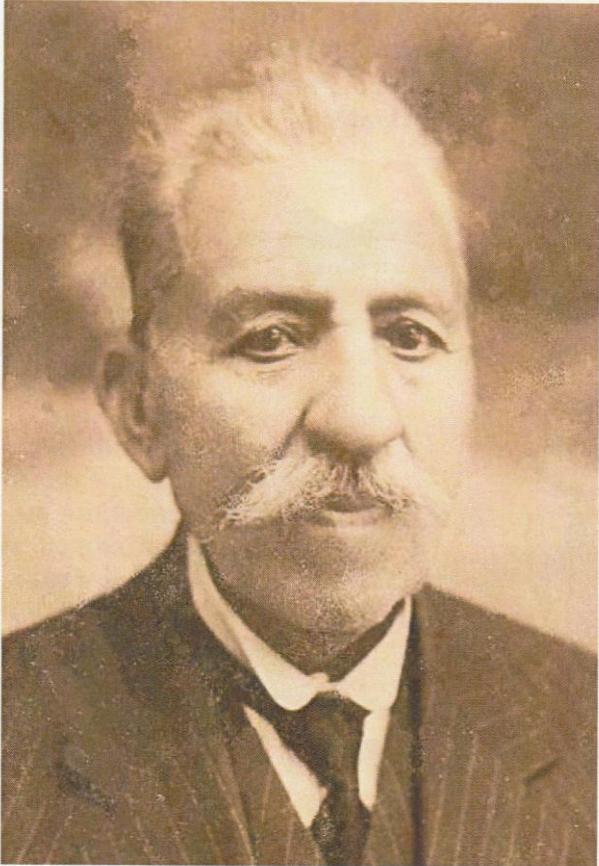
Марин Рашев с дарител и касиер на събранието за църквата Свети Георги в Каргана пари (има протокол от 17 май 1881 г.). Народният дарител е с читалище Съгласие с 5 хилав. Царска парига за изпращащи на основите и един метр под тях на храма Свети Никола.

В къщата на Марин Рашев (къто боят и пътник покек и народен представител) двама и стъкло княз Фердинанд – на 22 и 23 януари 1888 г. и на 17-18 април 1890 г. с майка си Клеменция. В тази къща общинацата устрои лана обяд на княза, там той присъства депутатски от двете окръни – Ямболската и Калъашечката (Елховската). За да се представи добре пред високия гост, Донка Рашкова моли желата на Галиб бей за испит на орган и когато князът го хареса, Донка питат боливитата – дави ѝ то проладе, но като бекицата научава, че е захари княза, казва: "Юрагчан! е мой и само из мои да го подгружаам!" и работата пропадна.

Обществената дейност на Марин Рашев е съвършена с Народно-либералната партия. Той като уважава почтен традиции почни и изумират и следи за коректността им. Народен представител е в IV обикновено Народно събрание (1884-1886) и във Великото народно събрание (1886-1887). На 25 април 1893 г. сънищкият окъжасен управител докладва на Министъра на вътрешните работи за срещите си в Ямбол с кметове и кандидати за народни представители. Една от срещите е с около 60 тракийци в дома на Марин Рашев, където се отхърля самоволното изместване на листата на кандидатите за народни представители и предстоящите избори, направено от цепочтени ямболци.

На 30 януари 1922 г. х. Денке и х. Марин Рашков припичват своята златна сватба и чрез п-к Тунджа от 18.01.1922 г. кани роднини, приятели и познати на честванието.

Съществува и съдебна система, а на седните хора са имали раздавани брашно и хранителни продукти.

Хаджи Марин Василев Рашев (1920)

• Донка Петкова - Рашева

живеят нашироко – особено след смъртта на баща си, когато наследяват хиляди декари имоти, за които не се грижат и получаваните пари харчат за култура и удоволствия. В къщата наследена от Васил Рашев, в т.н. "Жълт салон" (Yellow Hall) се организират срещи на "Ямболската духовна вселена" обединила в групата на "Модернистите" анархокомунисти, анархисти, социалисти, окултисти, дъновисти, теософи, протестанти и др.

Къщата на Васил Маринов Рашев днес (2010 г.)

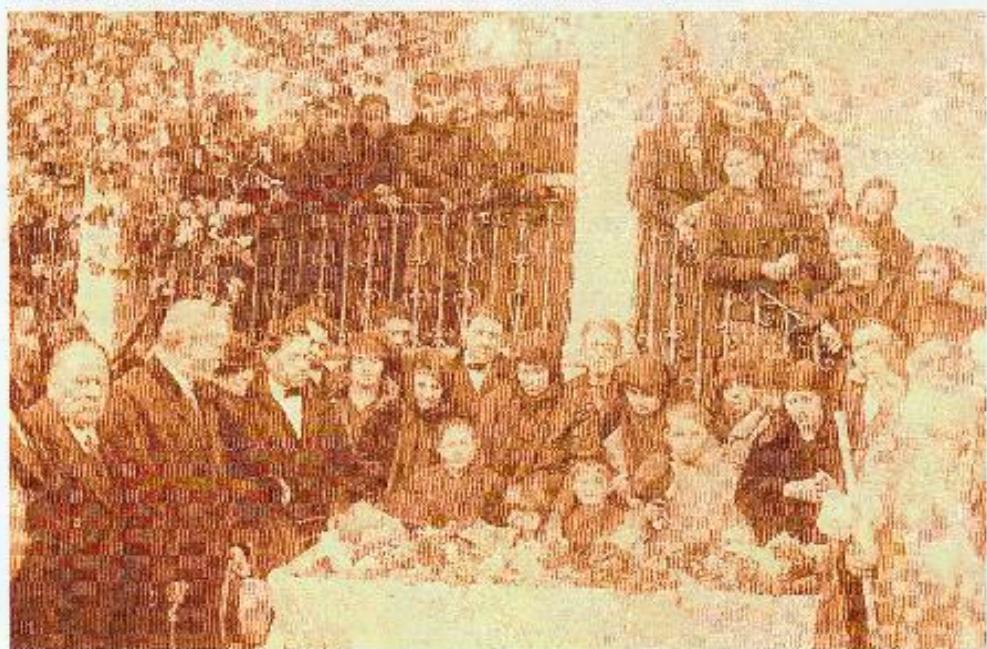
В своите автобиографични спомени ямболският публицист художествен критик и издател на списание "Crescendo"

(“Кресчендо”), Кирил Кръстев пише: "Помещенията с миндери в "Жълтия салон" се боядисаха от Мирчо Качулов в жълто, една стена с черно със зчрез ямболските

вестници на звезди". След лекциите си пред претъпкани салони в ямболското читалище "Съгласие", тук в "Йелоу Хол" Гео Милев познава сказка за новите направления в немските групи на експресионизма: "Мост" ("Die Brücke"), "Синият Кошник" ("Der Blaue Reiter") и "Лер Стурм" ("Der Sturm"). "Жъхтящия салон" добива известност чрез ямболските вестници и с един саморъчно изграждано посвещенное от Гео Милев – провод на "Вакханската песен" от Емили Верхарн. Къщата на Васил Рашев днес, 2010 г., е зашедение (шикарни "Ностос").

Рашевата
мланица
(Петтиах гъза)
на река Тунджа.
Марин Ращев
има и друг
подемат –
непълс около
днешния (и
тогаващия) мост
към Карлово.

Хаджи Марин Василев Ращев умира на 10 ноември 1924 година на 81 годинна възраст. Никоако спешен или, гражданска хор и много граждани присъстват на опелото и изпращат с несен покойника до гробницата и слегдиално построената за целта гробница, често изграждане Марин Ращев приживе лично ръководи. Вечерта всички са поклонени на обилна софра с курбан. Венци поднасят И.Пр. Митрополит Имарпон, Петческият хор, Читалище "Съгласие", на което той е първия главен дарител (5.000 лвса), руските офицери

- смиграли в Ямбол, Демократическият градов, Търговското дружество и
църковното настоятелство на храма Свети Николай.
(в-к Тунджа, бр. 12/28. 11. 1924 г.).

След смъртта на първия си мъж, Шилияна се омъжва за Христо Алексиев. Раѓат им се
четири деца: Марин, Дишки (почина млада), Недялка (Лека) и Кирил. Семейството е
гостопримично и уважано, а къщата им се на мялка уличка в центъра на Ямбол по
диагонала на епирската баня.

Шилияна с три от децата си: Донка (вляво), Лека (вдясно)
и Кирил (долу вдясно) през 1920 година.

На снимката от 1921 г.: Донка, Кирил и
Недялка (Лека) Алексиева - деца на
Шилияна и Христо Алексиеви (долу)

Шилияна Рашева - Алексиева (17.01.1879 – 2. 12. 1960)
Нашата баба Шилияна, такава, каквато я помним:
аристократично спокойна и добра, скромна и тиха,
 внимателна към близки и приятели, уважавана и
обичана от всички ѝ.

СКРЪБНА ВЕСТЪ.

Съобщаваме съдържанието на уважаваната външна газета "Софийски вестници", че

х. Маринъ В. Рашевъ

София, 20 януари 1931 година, във възрастта на 84 години, почина във възрастта на 84 години, почина във възрастта на 84 години,

Погребан е на 22 януари във възрастта на 84 години, почина във възрастта на 84 години,

Любослав, 20 януари 1931 година.

СЛЕДУВАЩИ:

у. Маринъ В. Рашевъ
г. Атанасъ Бояновъ, В. Димитъ Радевъ
и др. свидетели, където ще бъде
погребан. Погребан е на 22 януари във възрастта на 84 години.

София, 20 януари 1931 година.

† х. Маринъ В. Рашевъ

Вчера по обядъ, след като нѣкои
месеци боледувалъ той почина на
84 години във възрастъ. По съвет
насълѣдъ той бѣ отъ назначени
търждане на Ямболъ. Труди
събогъ и писменето му съх били
често пакъ превинявани до пре-
казноене.

Не е билъ чужъ и на полити-
ческия животъ. По време на из-
работване на конституцията на
Българско Търново, той е билъ на-
брани депутатъ на Великото На-
родно Събрание. Нѣколко пъти е
балъ избиралъ парламентъ и об-
щински съветници.

Преди последните съ боледуван-
ие възможността да изтражи
из гробницата, въ която му прел-
стои възникъ покой. Когато изди-
рятъ съ, знатъ има му пребъ-
ждане, той лестъ съ сподъхналъ
и за всичко подобно съ извали
истъзвания.

На скромното на честване „Са-
гласие“ той е първия пръвъ да
рекъл на съжат 5,000 лева.

Още бедещъ човекъ — морилъ
и младши, следъ той естана на-
следство отъ нѣколко шестънини
либъдъ лева. Миръ на праха му!

Семейство Рашеви искрено
благодарятъ на всички родници,
приятели и почитатели на милия
възлюбленъ х. М. В. Рашевъ
за участните имъ при изпраща-
ние останките му. Благодарятъ
на Негово Високопреосв. Митро-
политъ г. г. Иларий, Ямбол-
ското духовенство на певческия
хоръ, читалище „Съгласие“, на
руския емигрантъ за поднесе-
ните венци.

Отъ очарованите семейства.

УЧЕНИЯТА НА Х. М. РАШЕВЪ

† х. Маринъ В. Рашевъ. На 10
т. м. той почина на 84 години
във възрастъ. Погребението му се из-
вършило на следния ден. Мно-
жеството, където прадружи тъчи-
ниятъ му останки, бѣ голъмо ком-
пактио гражданско. Граждан-
ска хоръ бѣ въ църквата и до
гробишата тъжни музикални от-
пълъдели, изявяващи тъга и на-
помнящи суетата на живота.

Вечерът, по народъ обичай,
бѣ сервирана софра съ изобилъ
куриантъ.

Погойника бѣ погребанъ въ
предварително извидена за него
гробница, построена на коло-
съ била ржководена лично отъ
същия пръжливъ, когато въ билъ
живъ и здравъ.

Имотността му, която датува
отъ 3—4 десетилѣтия и която
постоянно е разширена, бѣ го полу-
лярнизирана напърекъ за добро
и за зло.